

Grootse taak voor Wopke Hoekstra op COP31: het Westen nog dertien keer zoveel klimaatlosgeld laten betalen aan de VN.

Posted on 14 november 2026 by Arnout Jaspers

Nu zelfs Greta Thunberg, na een afwezigheid van vijf jaar, weer naar de jaarlijkse VN klimaattop gaat, kunnen wij er ook niet omheen om daar weer aandacht aan te besteden. Die topconferentie – COP31, in Antalya, Turkije – is natuurlijk een mooie gelegenheid voor president Erdogan om zichzelf in de etalage te zetten als klimaatbevlogen politicus.

Voor de plenaire vergadering hield hij een gloedvol betoog over de noodzaak om fossiele brandstoffen wereldwijd uit te faseren, terwijl hij net een dag eerder voor binnenlandse consumptie juichend de ontdekking bekend had gemaakt van twee grote nieuwe olievelden in Turkije. In de boezem van de tot op het bot hypocriete en corrupte Verenigde Naties kan dat gewoon; als de internationale gemeenschap enige consequentie zou verbinden aan zulke discrepanties, dan was de VN allang

opgeheven.

Post-koloniaal schuldgevoel

Zoals altijd, is ook deze editie van de VN-klimaatconferentie in wezen een bijeenkomst waar zogenaamde 'ontwikkelingslanden' met z'n allen het Westen afpersen door in te spelen op ons post-koloniale schuldgevoel. Het Westen – behalve nu even de VS onder Trump – heeft zich in 1992 op

de Earth Summit in Rio de Janeiro laten aanpraten dat het als enige schuldig is aan klimaatverandering. Daarom is het moreel verplicht om per 2050 zijn uitstoot van broeikasgassen tot netto nul terug te brengen en alle geclaimde schade die deze eeuw voorkomt uit klimaatverandering aan 'ontwikkelingslanden' te vergoeden. Dat gaat om bedragen met 12 nullen: ettelijke biljoenen dollars en euro's.

Dit is, zeg maar, de klimaatvariant van de genocideleugen, met voor 90 procent overlappende groepen gelovigen. Elk jaar laten tienduizenden van die westerse gelovigen zich invliegen naar deze klimaatconferentie om daar, schouder aan schouder met de afpersers uit de 'ontwikkelingslanden', het Westen aan te klagen voor zijn egoïsme en uitbuiting van de planeet.

In feite is het effect van klimaatverandering tot nu toe overwegend positief, hebben alle landen op de wereld in de afgelopen eeuw enorm geprofiteerd van de fossiele energierevolutie, en is het Westen al lang niet meer de grootste uitstoter van broeikasgassen. Eventuele schade door klimaatverandering na 2026 zal voor het grote merendeel veroorzaakt worden door de CO2-uitstoot van niet-Westerse landen. Maar toch is het Westen voor altijd de dader, en deze groep 'ontwikkelingslanden' voor altijd het slachtoffer.

In die groep zielige 'ontwikkelingslanden' zitten de kernwapenmachten India en China, grote opkomende economieën als Indonesië en Brazilië en hypermoderne staten als Zuid-Korea en Taiwan. Allemaal, per decreet uit 1992, landen die na 2050 nog steeds volop broeikasgassen mogen uitstoten, maar wel biljoenen euro's aan steun mogen claimen uit de door het Westen gevulde VN-Klimaatfondsen.

Hoofd Uitverkoop is Wopke Hoekstra

De EU is in deze planetaire oplichterij het D66 van het Westen: wil overal koploper in zijn, dus ook in het betalen van dat losgeld aan de Klimaatfondsen. De plechtige toezegging van het Westen is, dat er tot 2035 100 miljard dollar per jaar naar die Klimaatfondsen vloeit, en vanaf 2035 300 miljard dollar per jaar.

Hoofd Uitverkoop voor de EU op COP31 is net als vorig jaar Wopke Hoekstra. Hij heet officieel onderhandelaar, maar van onderhandelen, in de zin van geven en nemen, is geen sprake: de EU komt alleen maar om te geven, en neemt in ruil daarvoor nederig de verwijten van de 'ontwikkelingslanden' in ontvangst dat het nog veel te weinig is.

In een document dat de *Council of the European Union* publiceerde in de aanloop naar COP31, wijst het er trots op dat in de afgelopen jaren de doelstelling van 100 miljard dollar zelfs overschreden is (133 miljard in 2023 en 137 miljard in 2024) vooral vanwege de disproportionele bijdrage van de EU.

Nederlandse belastingbetaler gaat 2400 euro per jaar betalen

Sowieso gaat die bijdrage per 2035 dus naar 300 miljard dollar per jaar, maar hier ligt toch nog een grootse taak voor Wopke Hoekstra op COP31: de Council 'bevestigt nogmaals de oproep aan alle partijen om samen te werken voor het opschalen van de financiering van ontwikkelingslanden voor klimaatactie van alle publieke en private bronnen naar tenminste 1,3 biljoen dollar per jaar vanaf 2035.' De inzet van Hoekstra op COP31 zal dus zijn, dat de klimaatfinanciering door het Westen in 2035 niet verdriedubbelt, maar verdertienvoudigt, van 100 miljard naar 1,3 biljoen (1300 miljard) dollar per jaar.

Wat betekent dit voor Nederland? Verdeeld over allerlei potjes en ministeries verspijkeren wij momenteel 1,8 miljard euro per jaar aan deze klimaatoverdracht. Onder de simpelste aanname, namelijk dat onze bijdrage evenredig stijgt met het Westerse totaal, en mits Hoekstra en de EU hun zin krijgen, gaat dit dus per 2035 naar 13 x 1,8 miljard = 24,3 miljard euro per jaar. Dat is circa 2400 euro per jaar per belastingbetaler.

Weliswaar is ‘slechts’ ongeveer de helft van dat geld belastingeld dat cash wordt overgedragen aan die Klimaatfondsen. De andere helft betreft private investeringen in allerlei klimaatprojecten in ontwikkelingslanden, met name door grote pensioenfondsen als ABP. Maar die investeringen vinden alleen maar plaats omdat de overheid via exportkredietverzekering en garantstellingen alle financiële risico’s van zulke risicovolle projecten afdekt, met alle consequenties van dien als het mis gaat. We hebben al gezien welk waardeloos rendement de zogenaamd ‘groene’ investeringen van pensioenfondsen hebben opgeleverd.

Los van de financiële risico’s: dragen zulke projecten bij aan het tegengaan van klimaatverandering of aanpassing daaraan? Het betreft veelal projecten om in ontwikkelingslanden zonne- of windparken te bouwen. Het is natuurlijk fijn voor de mensen daar dat er ‘duurzame’ stroom beschikbaar komt, maar dat komt in de praktijk bovenop de fossiele stroomopwekking, niet in plaats van. Sowieso is die fossiele opwekking nodig als back-up, maar echte ontwikkelingslanden als Kenia of Djibouti hebben bijna per definitie een grote schaarste aan elektriciteit. Die gaan echt niet een kolencentrale sluiten ‘voor het klimaat’ als weldoeners uit het Westen daar een windmolenpark neerzetten, Die vrijwel gratis elektriciteit zal welkom zijn, en in het gunstigste geval de locale economie en welvaart bevorderen, maar het klimaat schiet er niets mee op omdat de kolencentrale ook gewoon doorstookt.

Boterzachte klimaatwensdenkerij

Nog vager zijn projecten die zouden voorkómen dat tropisch bos wordt omgehakt. Dat gebeurt volgens het *Dutch Fund for Climate and Development* door ‘ondersteuning van lokale gemeenschappen en kleinschalige boeren in de Amazone bij het duurzaam oogsten van inheemse vruchten en noten’. Dat is dus geen echte CO2-uitstoot die stopt, maar potentiële uitstoot die wordt uitgesteld zolang het geld blijft binnenstromen. Stel dat ze tien jaar lang die ondersteuning krijgen – een soort bijstandsuitkering voor een onrendabele economische activiteit, dus – maar er dan de brui aan geven en dat bos wordt alsnog omgehakt, krijgt het Westen dan zijn geld terug?

Er zijn ook projecten bij, zoals dijkverhoging, die wel concreet de weerbaarheid tegen klimaatverandering verbeteren, maar een groot deel betreft toch bovengenoemde, boterzachte klimaatwensdenkerij. De ontvangers zul je niet horen protesteren, de westerse uitvoerders ook niet, want het is hun baan en carrière, en de belastingbetaler beseft niet waar zijn geld heengaat, want daar gaat het in de

talkshows en de Tweede Kamer nooit over.

Dat miljard is Jan Modaal alweer kwijt

In de Tweede Kamer gaat het nu al weken over het Belastingplan van het kabinet-Jetten. Daarmee willen ze een miljard euro per jaar extra ophalen bij de vermogende Nederlander, wat dan zou terugvloeien naar de hardwerkende Jan Modaal. Maar niemand heeft Jan Modaal verteld dat hij dat miljard al meteen weer kwijt is aan de Klimaatfondsen van de VN, en dat zal de komende jaren verveelvoudigen.

Wynia's Week *brengt broodnodige, onafhankelijke berichtgeving: drie keer per week,* ***156 keer per jaar****, met artikelen en columns, video's en podcasts. Onze donateurs maken dat mogelijk. Doet u (weer) mee? Hartelijk dank!*